

[Honoré]

For det første har mindretallene jo mulighed for at etablere et radio- og fjernsynsselskab og få deres synspunkter repræsenteret. For det andet er der jo intet, der forhindrer radio- og fjernsynsselskaber, der ikke er stiftet af disse pågældende mindretal, i at trække sådanne mindretal ind i udsendelserne og give dem mulighed for at fremføre deres meninger. Der er jo heller intet, der forhindrer Danmarks Radio, som fortsat vil have en del udsendelser, i at trække sådanne mindretal ind. Det ville jo svare til, at i den hollandske radioordning skulle mindretal ikke være repræsenteret. Det er der, så vidt jeg ved, ikke tale om.

Fru Birte Weiss gør sig skyldig i den misforståelse, jeg talte om før, at dette forslag er udtryk for en mistro til Danmarks Radios medarbejdere og ledelse. Det er det ikke. Det er kun en konstatering af, at selve strukturen, monopolstrukturen, giver medarbejdere og ledelse mulighed for et effektivt kommunikationsformynderi i såvel den ene som den anden retning.

Fru Birte Weiss er tilhænger af, at man fortsætter monoopolet med denne mulighed for magtmisbrug. I stedet for alsidig radio – og det må fru Birte Weiss jo mene at man har nu, den ideelle eller næsten ideelle radio, der blot trænger til nogle mindre korrekturer – skulle man få propaganda. Ja men tror fru Birte Weiss virkelig ikke, der er propaganda for øjeblikket i radioen? At man ville om-danne Danmarks Radio til en række propagandasendere, synes jeg er en påstand, som ikke uden videre bør fremføres, da den i så fald måtte gælde den hollandske radio også. Jeg har ikke indtryk af, at disse radio- og fjernsynsselskabers udsendelser og virke kan betegnes som blot propagandavirksomhed.

Jeg var glad for fremskridtspartiets velvil-lige holdning til vores forslag og også for, at venstre kunne se, at der i dette forslag var en stærkt demokratisk tendens; det var et debatoplæg, som venstre ville lade sig inspirere af. Det er da rigtigt, at der er nogle problemer forbundet med det, som hr. Bertel Haarder gjorde opmærksom på, at det forudsætter en »radioaktivisme«, altså at der er temmelig mange mennesker, der organiserer sig i radio- og fjernsynsselskaber, så der virkelig bliver en bred folkelig, organisatorisk baggrund for disse radio- og fjernsynsselskaber.

Jeg har, mens jeg hørte på hr. Bertel Haarders indlæg, prøvet i hovedet at sammenlægge tallene på medlemmerne i de hollandske radio- og fjernsynsselskaber, og det må blive omkring 2 millioner medlemmer af disse selskaber; ud af en befolkning på 13 millioner indbyggere er altså ca. hver sjette indbygger medlem. Kunne vi opnå noget lignende i Danmark, så skulle der altså være 800.000–900.000 medlemmer.

Fru Annelise Gotfredsen mente, at man i stedet for vores forslag burde ophæve Danmarks Radios monopol og stifte et helt nyt radio- og TV-selskab. Spørgsmålet er, om man på den måde ville få den tilstrækkelig brede alsidighed, om blot det at have et ekstra radio- og TV-selskab ville løse problemerne. Vi giver mulighed for en hel vifte af selvstændige programproducerende, uafhængige, forbrugerejede enheder, og jeg synes, man får en langt større og mere alsidig ophævelse af monoopolet med hensyn til programansvar i vores forslag end ved blot at have et enkelt radio- og TV-selskab. Kristeligt folkepartis forslag ville jo medføre i hvert fald et sted mellem 5 og 10 radioselskaber; det ville da give en større virkning.

Jeg var også glad for hr. Melchior's udtalelse om, at kulturudvalget foranlediget af vort forslag burde studere den hollandske ordning nærmere, et forslag, som også retsforbundets ordfører, hr. Mølgaard, var inde på. Det er et forslag, som jeg synes virkelig fortjener nærmere overvejelse.

SFs ordfører og Danmarks kommunistiske partis ordfører var modstandere af forslaget, og fru Ebba Strange mente, det ville medføre indoktrinering. Spørgsmålet er imidlertid, om den nuværende ordning ikke medfører indoktrinering og netop en manipulerende indoktrinering, idet medarbejderne kan påvirke seere og lyttere uden klart at redegøre for, på hvilken baggrund de taler og udvælger stoffet og stiller spørgsmål, hvorimod vores forslag er et ærligt forslag, idet man efter det skal bekende kulør og derfor giver folk mulighed for i højere grad at tage det med i deres vurdering af det, der kommer.

Tiden tillader mig desværre ikke at komme nærmere ind på de andre indlæg. Hvis der bliver en anden omgang, vil jeg prøve på at besvare hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål. Hvis jeg ikke når det, kan jeg svare på dem i en senere udvalgsbehandling.